

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/118/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713011496
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medveď
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5713011496.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Martine v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medveďom, na hlavnom pojednávaní dňa 9.9.2014 v trestnej veci proti obž. B. P., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a iné, takto

rozhodol:

Obžalovaný B. P.A., G.. XX.X.XXXX Z. M., E. K. A., F.. C. G. Č.. XXX/X,

uznáva sa za vinného, že

dňa 22.12.2011 v čase okolo 03.00 hod. v obci A., okres Martin na Ul. C. Č.. XX doposiaľ nezisteným predmetom vypáčil v oblasti zámku dvojkrídlového plastové dvere vedúce do budovy, cez chodbu prešiel ku vchodovým dverám vedúcim do miestnosti využívanej kolkárskym klubom E. A., ktoré sa následne doposiaľ nezisteným predmetom pokúšal vypáčiť v oblasti zámku, čo sa mu však nepodarilo, následne vyšiel z budovy von, po čom rozbil sklenenú výplň okna na budove a následne cez rozbité okno vošiel do miestnosti využívanej kolkárskym klubom E. A., z ktorej následne odcudzil 4 ks ukazovateľov výkonu družstva zn. Toshiba Pro-Tec 4, LCD zn. Samsung s uhlopriečkou obrazovky 107 cm spolu so satelitným dekodérom, 1 notebook zn. Acer nezisteného výrobného čísla, osobný počítač nezistenej značky televízor nezisteného výrobného čísla obsahujúci softvér na prepojenie komunikácie medzi kolkárskymi dráhami a notebook zn. MSI výrobné číslo Z.-XXXSKKXXXXXXXXXX spolu s nabíjačkou, čím obci A., IČO: 003 169 38 spôsobil škodu odcudzením vo výške 2.600 € a škodu poškodením vo výške 2.278 € a obvinený B. P. takto konal aj napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. OT/8/2011 zo dňa 07.12.2011, právoplatným dňa 07.12.2011, uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Trestného zákona a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia,

t e d a

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním a čin spáchal hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,
- poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu,

č í m s p á c h a l

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák.,
- prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 212 ods. 3, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 s použitím § 37 písm. h/, písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šesťnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/75/2012 z 2.10.2012, právoplatný dňa 18.10.2012, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Martin podal dňa 8.8.2013 na tunajšom súde obžalobu na obv. B. P., pod sp. zn. 1 Pv 726/11 zo dňa 8.8.2013, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku.

Samosudca Okresného súdu Martin vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného B. P.; výsluchom svedkov B. P., staršieho, M. R. Q. M. R.; prečítaním zápisníc o výsluchu svedkov V.Q. M., B. P., B. P., M. Q. M. Q. B. U., z prípravného konania podľa § 263 ods. 1,2 Tr. por.; prečítaním znaleckého posudku KEÚ PZ Slovenská Ľupča č. SL-EXP-2012/120 podľa § 268 ods. 2 Tr. por.; oboznámením fotodokumentácie k zápisnici o ohliadke miesta činu podľa § 270 Tr. por.; ako i prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise podľa § 269 Tr. por. a pripojeného spisu Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/75/2012.

Obžalovaný B. P. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku podľa obžaloby. Vypovedal, že sa žalovaného skutku nedopustil. Do predmetnej kolkárne chodieval hrať od malička. Nemal žiaden dôvod, aby tam išiel kradnúť. V čase spáchania skutku bol doma. Zatiahol ho do toho M. R. a jeho brat M.. V štádiu prípravného konania pri výsluchu dňa 4.9.2012 (zápisnica o výsluchu obvineného na č.l. 15 - 20 spisu) navyše vypovedal, že v tú noc kedy mal byť čin spáchaný spal doma, čo mu môže potvrdiť aj otec, lebo ráno spolu vstávali do práce. Ráno vstával okolo 05.00 hod. O krádeži sa dozvedel až na druhý deň okolo obeda z telefonátu od kamaráta. V tom čase používal dve mobilné telefónne čísla, obidve boli na jeho meno a tak sa dá zistiť, že z týchto vtedy netelefonoval. Myslí si, že podľa spôsobu krádeže a rozsahu odcudzených vecí nie je možné, aby to spravil jeden človek. On bol v kolkárni ešte 26.12.2011 hrať koly na turnaji. Nevie uviesť ako sa notebook dostal k M. R.. Od neho tento nemal a v čase keď ho R. odovzdal polícii, on už bol vo výkone trestu. S M. R. sa v roku 2012 vôbec nestretol, videl ho, pozdravili sa, ale sa spolu nerozprávali.

Svedok M. R. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že si pamätám, že to bolo niekedy v zime, keď mu volal obž. B. P., že potrebuje niečo odviezť. On mal vtedy vlastné auto Peugeot 206 bielej farby a sľúbil, že mu pomôže. Odviezol ho ku starému futbalovému ihrisku, ku športovému domu, len ho tam vysadil a išiel domov. P. povedal, že sa mu ozve a po nejakom čase zavola, že má po neho prísť. Mal po neho prísť na to isté miesto. On po neho prišiel a obžalovaný si nasadol. Išli ešte ďalej zhruba pol kilometra ako je cesta k majetkom a tam na parkovisku pri cintoríne, kde z druhej strany cesty je plot kde sa nachádza nové ihrisko a v tých priestoroch je aj kolkáreň. Pamätá si, že vtedy bolo nasnežené a na ceste boli stopy od auta. Pri plote boli zložené veci - televízory a notebook v taške. Obžalovaný povedal, že mu to tam niekto doviezol. Otvoril mu teda kufr a obžalovaný to tam naložil. V tej kolkárni on nikdy nebol, tak nemohol vedieť, že veci pochádzajú odtiaľ. Potom mu obžalovaný dal ten notebook ako vďaka, že ho odviezol. O tom, že mala byť vykradnutá kolkáreň sa dozvedel, keď ho predvolali na políciu. Ten notebook polícii vydal dobrovoľne, oni ani nevedeli, že ho má, vrátil ho sám. S obžalovaným už potom nebol v kontakte vie, že bol vo výkone trestu. Vo veci vypovedal na polícii krátko po tom skutku, v tom čase si to lepšie pamätal. Trvá na tom, že mu vtedy obžalovaný telefonoval dvakrát. Vtedy kým čakal na

neho doma sa bavil s telefónom, aj volal iným osobám. Čo sa týka obžalovaného, tento používal viac čísel, myslí, že to aj sám priznal pri konfrontácii. On tiež v tom čase mal viacero kariet, tieto ani nemuseli byť na jeho meno. Nie je problém zobrať si kartu na kamaráta. Aj teraz, keď nemal platný občiansky, tak používal telefón na meno kamaráta. Vtedy keď obžalovaný za ním prišiel, ešte sa chvíľu rozprávali pred domom, potom ho zobral do auta a odviezol. Tam na mieste si tie televízory obž. nakladal sám, on mu len otvoril kufor. Vie, že jeden televízor tam bol taký väčší, ďalšie menšie, avšak nebol problém ich do kufru naložiť, naložil ich do kufru na jedenkrát. Keď prišli naspäť, zastavil na ceste pred domom, obžalovaný si tie televízory začal vykladať, myslí, že mu pri tom trochu pomohol, ale už si na to presne nespomína, lebo to bolo dávno. Jednalo sa o tretí dom od cesty, ktorý je tak vysunutý dopredu. Vtedy bol klud, ulica bola prázdna, pouličné osvetlenie bolo vypnuté, tak tam bola tma. Koľko to vykladanie trvalo to nevie povedať. Čo sa týka notebooku, hodnota nového by mohla byť aj 400,-Eur, starého možno 50 - 100,-Eur. Ten notebook mu vtedy obžalovaný ponúkol sám. Vzdialenosť tej kolkárne od miesta za plotom, kde boli televízory je kúsok asi 50 metrov. Cez plot sa dá prejsť, sú tam diery v plote. Pokiaľ sa na druhý deň obžalovaného pýtal, či vykradol tú kolkárňu povedal asi, že nie, ale presne si to nepamätá. V prípravnom konaní tiež vypovedal, že raz ešte kým bol vypovedať na polícii sa obžalovaného spýtal, či on ukradol tie veci. Obžalovaný sa len usmial, nehovoril áno, ani nie, len povedal, že to nemá riešiť, lebo sa po Sučanoch rozprávalo, že to mohli spraviť viacerí.

Svedok M. R. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vie k veci povedať len toľko, že niekedy v období, keď sa udial ten skutok stretol na čerpacej stanici v Sučanoch P., teda obžalovaného a tento sa ho pýtal kde má brata. On mu odpovedal, že nevie. Začal sa mu chváliť, že bratovi dal zarobiť, že mu dal nejaký notebook za odvoz. Vyzeral, že mal byť vypitý alebo bol pod vplyvom drog. On sa však s ním už ďalej nerozprával, načerpal benzín do auta a išiel preč. Na toto sa brata nepýtal. Vtedy on nevedel za čo ten notebook mal byť, teraz keď to už vie, zdá sa mu to v podstate normálne. Osobu B. P. pozná, v súvislosti s týmto skutkom nevie, či bol do toho nejako zapletený. Aké telefónne číslo používal jeho brat nevie, ani teraz nevie jeho číslo. Tiež nevie, či používa viacero čísel.

Svedok B. P. starší, otec obžalovaného pred súdom vypovedal, že čo sa týka daného dňa 22.12.2011, je to už dávno, takže nemôže na 100 % povedať, či syn bol v tú noc doma, ale myslí, že áno. Pokiaľ by odchádzal v nočných hodinách, zrejme by to počul, nakoľko dvere dosť vŕzgajú. V tom období si syn privyrábal brigádnicke, teda nejaké peniaze si zarobil. Viac peňazí u neho nikdy nevidel. Vie, že bol aj vo výkone trestu, asi to bolo za nejakú krádež a nenastúpenie do VT, ale inak sa so synom nejako nerozprávajú. M. R. pozná z videnia, z dediny, tiež jeho brata M.. Nepamätá si, či v tom období bol niektorý z nich u nich. V tom období u syna nevidel žiadnu elektroniku ani notebook. Je si na 99 % istý, že žiadne odcudzené veci sa u nich nenachádzali. Vie, že sa malo jednať o nejaké televízory, musel by to vidieť. V tom čase býval spolu so synom na rovnakej adrese, zdržiaval sa doma.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Trestného činu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním. Cudzou vecou je vec, ktorá nepatrí páchatelovi, príp. mu nepatrí výlučne. Prisvojením veci sa na účely Trestného zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez jej súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou. V zmysle § 122 ods. 4 Tr. zák. sa za vlámanie považuje vniknutie do uzavretého priestoru nedovoleným prekonaním uzamknutia alebo inej zabezpečovacej prekážky použitím sily alebo ľstou. Objektom trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Tr. zák. je vlastnícke právo. Chránená je jednak neporušiteľnosť cudzej veci, ale i jej použiteľnosť. Ochrana požíva predovšetkým vlastníka (spoluvlastníka) veci. Konanie ako zákonný znak objektívnej stránky prečinu podľa § 245 Tr. zák. spočíva v zničení, poškodení alebo urobení cudzej veci neupotrebitelnou, so spôsobením škody aspoň malej. V zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. sa malou škodou rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Podľa § 126 ods. 1 Tr. zák. pri určení výšky škody sa vychádza z ceny, za ktorú sa vec, ktorá bola predmetom útoku, v čase a v mieste činu obvykle predáva. Ak výšku škody nemožno takto zistiť, vychádza sa z účelne vynaložených nákladov na obstaranie rovnakej alebo obdobnej veci alebo na uvedenie veci do predošlého stavu. Z hľadiska subjektívnej stránky sa jedná o úmyselné trestné činy, ktoré majú charakter prečinu (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.).

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že obžalovaný B. P. sa dopustil skutku tak ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., keďže si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním a taký čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený - trestným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. OT/8/2011 zo dňa 7.12.2011 právoplatným dňa 7.12.2011. Jednalo sa o odsúdenie za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/ Tr. zák., ktorého sa obž. dopustil dňa 5.12.2011 v OD Baumax v Banskej Bystrici, pričom uvedeným trestným rozkazom bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný sa zároveň svojím konaním dopustil aj prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., nakoľko poškodil cudziu vec a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu.

Obžalovaný sa ku spáchaniu činu nepriznal. Vypovedal v podstate, že v čase spáchania činu bol doma a spal, nakoľko ráno vstával do práce, čo mu môže potvrdiť aj jeho otec. Nemal žiaden dôvod, aby išiel do kolkárne kradnúť, chodieval tam hrať koly. Zatiahol ho do toho M. R. a jeho brat M.. Obžalovaný je zo spáchania činu usvedčovaný výpoveďou svedka M. R., ktorý vypovedal, že v tú noc mu telefonoval obž. B. P., že potrebuje odviezť, aby mu pomohol. On súhlasil, odviezol ho ku starému futbalovému ihrisku, ku športovému domu, kde ho vysadil a išiel domov. Obžalovaný povedal, že sa mu ozve a po nejakom čase znovu zavola, že má po neho prísť na to isté miesto. Keď na miesto prišiel, obžalovaný si nasadol do auta a išli ďalej zhruba pol kilometra ako je parkovisko pri cintoríne, kde z druhej strany cesty je plot, za ktorým sa nachádza nové ihrisko a v tých priestoroch je i kolkáreň. Pri plote boli zložené veci - televízory a notebook v taške. Obžalovaný povedal, že mu to tam niekto doviezol. Bolo nasnežené a na ceste boli stopy od auta. Otvoril mu teda kufor a obžalovaný si to naložil. Keď prišli naspäť ku domu, kde obžalovaný býva, zastavil auto na ceste pred domom, obžalovaný si tie televízory začal vykladať. Vtedy bol kľud, ulica bola prázdna, pouličné osvetlenie bolo vypnuté, takže tam bola tma. Ten notebook mu vtedy obžalovaný ponúkol sám, dal mu ho za pomoc, ako vďaka, že ho odviezol. Notebook vydal polícii dobrovoľne potom ako bol 1-krát vypovedať ako svedok, policajti ani nevedeli, že sa nachádza u neho. Svedčí o tom aj zápisnica o prevzatí zaistenej veci a potvrdenie o zaistení veci (notebook MSI s nabíjačkou) zo dňa 30.1.2012. Čo sa týka toho telefonovania, obžalovaný používal viac čísel, čo aj sám priznal pri konfrontácii. On tiež v tom čase mal viacero kariet, tieto ani nemuseli byť na jeho meno, nakoľko nie je problém zobrať si kartu napr. na kamaráta. On sám, keď nemal platný občiansky, tak používal telefón na meno kamaráta. V tom čase nevedel, že veci pochádzajú z kolkárne, keďže v kolkárni nikdy nebol. Keď sa neskôr dozvedel, že bola vykradnutá kolkáreň tak sa obžalovaného pýtal, či on tie veci ukradol. Obžalovaný sa len usmial a nehovoril ani áno, ani nie, len, že to nemá riešiť, lebo sa po Sučanoch rozprávalo, že to mohli spraviť viacerí.

Nepriamo obžalovaného usvedčuje i výpoveď svedka M. R., ktorý pred súdom vypovedal, že niekedy v období, keď sa udial ten skutok stretol na čerpacej stanici v Sučanoch obž. P., pričom tento sa ho pýtal kde má brata. Obžalovaný sa začal chváliť, že jeho bratovi (M. R. pozn.) dal zarobiť, že mu dal nejaký notebook za odvoz. On sa však s ním už ďalej nerozprával, načerpal benzín do auta a išiel preč. Ani brata sa na to nepýtal. Pokiaľ ide o výpovede svedkov B. P. staršieho, otca obžalovaného a M.. Q. M., sesternice obžalovaného (zápisnica o výsluchu zo dňa 6.2.2013 na č.l. 64-67 spisu), títo nevedeli jednoznačne potvrdiť, či v tú noc obžalovaný bol doma alebo nebol resp. či v noci niekam odchádzal. Otec obžalovaného ďalej uviedol, že v tom období u syna nevidel žiadnu elektroniku ani notebook. Je si na 99 % istý, že žiadne odcudzené veci sa u nich nenachádzali. Nepotvrdil však obranu obžalovaného, že ráno vstávali spolu do práce. Naopak, svedok vypovedal, že vtedy už spolu so synom nepracovali. Z výpovedí týchto svedkov vyplýva, že v predmetnom rodinnom dome bývala M.. Q. M. na poschodí - v podkroví, otec obžalovaného na strednom poschodí a obž. B. P. mal izbu na prízemí, v podstate išlo o pivnicu. Je teda zrejme, že svedkovia vôbec nemuseli vnímať (počuť príp. vidieť) pohyb obžalovaného na prízemí domu.

Pokiaľ ide o výpovede ďalších svedkov v štádiu prípravného konania - splnomocnenca pošk. Obce A.Q. - V. M. a svedka B.G. U., títo sa v podstate vyjadrovali ku veciam, ktoré boli odcudzené a ku výške škody spôsobenej krádežou i poškodením majetku. Bolo zistené odcudzenie 4 ks ukazovateľov výkonu družstva zn. Toshiba Pro-Tec 4, LCD zn. Samsung s uhlopriečkou obrazovky 107 cm spolu so satelitným dekodérom, 1 ks notebook zn. Acer nezisteného výrobného čísla, osobný počítač nezistenej značky, televízor nezisteného výrobného čísla obsahujúci softvér na prepojenie komunikácie medzi kolkárskymi dráhami a notebook zn. MSI výrobné číslo Z.-XXXSKKXXXXXXXXXX spolu s nabíjačkou. V danom prípade boli vypáčené vchodové dvere do hlavnej budovy, dvere vedúce do kolkárne boli poškodené páčením asi na troch miestach v oblasti zámku, ale tieto vypáčené neboli. Do priestorov kolkárne sa páchatel dostal cez jednokrídlové plastové okno, ktoré bolo zo strany ako je futbalové ihrisko, toto bolo

rozbité a vypáčené zo strany pántov. Pod oknom bol pristavený stôl, ktorý bol zobratý z chodby budovy. Na mieste boli vidno na snehu stopy od budovy smerom k ihrisku, kde páchatel' zobral ďalší stôl a použil ho na ťahanie vecí smerom ku ceste. Tento údaj, že páchatel' musel veci odiahnuť ku ceste a odtiaľ ich odviezť korešponduje s výpoveďou svedka M. R., že veci boli poukladané pri plote, ktorý sa nachádza pri ceste. Z fotografií z ohliadky miesta činu je zrejmé, že v plote bol v týchto miestach veľký otvor. Svedok B. U. uviedol, že je predsedom kolkárskeho klubu E. A., ktorý využíva priestory budovy na ul. C. XX v Sučanoch, pričom budova patrí U. A.. Potvrdil, že vlamanie do budovy zistil ráno okolo 8.00 hod. dňa 22.12.2011, na čo ihneď privolal políciu. Deň predtým okolo 19.00 hod. zamykal miestnosť kolkárne i vchodové dvere do budovy, pričom všetko bolo v poriadku. Ako vyplýva zo zistených údajov o telekomunikačnej prevádzke, na telefónne číslo patriace M. R. XXXXXXXXXXXX boli dňa 21.12.2011 o 22.49 hod. a 23.42 hod. prijaté dva hovory z čísla XXXXXXXXXXXX, ktoré bolo registrované na osobu B. P.. Podľa výpovede svedka B. P., tento uvedený číslo nikdy nepoužíval, ani nevedel, že takéto číslo je vedené na jeho meno. Potom si zistil v predajni Orange, že SIM kartu dostal spolu s telefónnym číslom, ktoré teraz používa, že malo ísť o tzv. nulový paušál, takže neplatil za toto žiadne faktúry. Je možné, že SIM kartu mohol využívať jeho brat, keď ešte bývali spolu, ale s istotou to nevie potvrdiť. B. P., ktorý bol taktiež vypočutý vo veci ako svedok vylúčil, že by mal s predmetným skutkom niečo spoločné. M. R. k tomu uviedol, že nevie, či v tú noc telefonoval s B. príp. B. P., ale myslí že nie. Všetci títo svedkovia však potvrdili, že sa poznajú navzájom a poznajú sa i s obžalovaným B. P.. Nie je teda vylúčené, že účasť na spáchaní činu mohla mať okrem obž. B. P. aj ďalšia osoba resp. osoby, čo však obžalovaného viny nezavaruje. Pokiaľ ide o výšku spôsobenej škody, škoda krádežou bola ustálená v sume 2.600,-Eur, ako cena za kúpu obdobných vecí ako boli odcudzené a škoda poškodením v sume 2.278,-Eur, ktorá zodpovedá nákladom na uvedenie poškodenia do pôvodného stavu (oprava). V oboch prípadoch sa z trestnoprávneho hľadiska jedná o škodu malú.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ustanovení Trestného zákona vyplýva, že základnými funkciami trestu sú represívna, výchovná ako aj preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy; u spolupáchatel'ov prihliadne aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Pokiaľ ide o osobu páchatel'a, súd mal preukázané, že obž. B. P. má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov doposiaľ 5 záznamov. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom OS Martin sp. zn. 3T/143/2013 zo dňa 5.11.2013 právoplatným dňa 28.12.2013, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok. Okrem odsúdení za majetkovú trestnú činnosť bol dvakrát odsúdený za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. Obžalovaný sa dopustil stíhaného skutku dňa 22.12.2011, teda ešte predtým ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 23T/75/2012 zo dňa 2.10.2012, právoplatný dňa 18.10.2012, ktorým bol uznaný za vinného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. V danom prípade sa jedná o viacčinný súbeh trestných činov a súd preto podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému ukladal súhrnný trest, podľa zásad na uloženie úhrnného trestu (§ 41 ods. 1 Tr. zák.) tzn. súhrnný trest ukladal podľa zákonného ustanovenia vzťahujúceho sa na trestný čin zo zbiehajúcich sa trestných činov najprísnejšie trestný t.j. podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd zistil prevahu príťažujúcich okolností, keďže u obžalovaného nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 Tr. zák., na druhej strane boli zistené dve príťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák. t.j. spáchanie viacerých trestných činov a predchádzajúce odsúdenie za trestnú činnosť. Pri prevahu príťažujúcich okolností sa dolná hranica trestnej sadzby ustanovená v osobitnej časti Tr. zák. v § 212 ods. 3 zvyšuje podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu tzn. zo 6 mesiacov na 16 mesiacov (pri postupe výpočtu podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.). Súd uložil obž. B. P. trest odňatia slobody na dolnej (zvýšenej) hranici trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov, ktorý považoval za primeraný najmä s prihliadnutím na osobu páchatel'a, okolnosti činu, spôsob konania a následok činu. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. pri uložení súhrnného trestu súd súčasne zrušil vo výroku o treste rozsudok OS Martin sp. zn. 23T/75/2012 zo dňa 2.10.2012

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.